

СТАНОВИЩЕ

за дисертационен труд на тема
„Относно спецификата при творчеството на художествени песни по стихове
от древнокитайска поезия – поглед върху произведенията на Цин Джу, Тан
Сяолин и Луо Джунжун”
за присъждане на образователната и научна степен „Доктор“
по професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство
на Джу Пейбин
редовен докторант на НМА „Проф. Панчо Владигеров“
от проф. д-р Иванка Влаева

Дисертацията на Джу Пейбин представя нова, значима и актуална тема. В нея се изследват спецификите в творчеството на художествени песни по стихове от древнокитайска поезия. Предмет на изследване са индивидуалните достижения на няколко значителни творци. Изборът е върху три различни поколения китайски композитори – Цин Джу, Тан Сяолин и Луо Джунжун. Индивидуалните търсения в създаването на определен вокален жанр е област, която предизвиква изключителен интерес, поради избраните подходи и достижения в китайската композиторска музика от последното столетие. Този изследователски текст е резултат на плодотворното съчетаване на редица фактори. Сред тях са: многогодишният композиторски опит на дисертанта в различни жанрове, неговите творчески и обществени институционални позиции, доброто му практическо познаване на спецификите на различни музикални стилистики, богат педагогически опит, създаване на музикално-теоретични разработки и постижения в областта на реформирането на учебни курсове за основното образование в Китай. За достижения в изброените области докторантът е удостояван с много награди. В момента той е доцент и ръководител на Школата по композиране към Тиендзинската музикална академия.

Джу Пейбин допълва, развива и систематизира познанието за вокално-инструментални модели в усвояването на европейски музикални практики в съзвучие с китайската музикално-поетична традиция. Тази област на изследване дава важен изследователски материал за наблюдение и сравнение на пътя, по който се развиват различните национални музикални култури през XX век. Именно анализираният модели за създаване на вокални образци, съчетаващи традиции и новаторство, определят важността, навременността и актуалността на тази дисертация.

Дисертационният труд на Джу Пейбин се състои от 149 страници: съдържа увод, три глави с нотни примери, заключение, използвана литература (18 източника). Нотните приложения и таблици, илюстриращи конкретните анализирани творби, представляват примери с аналитично-приложна функция и те допринасят за приносния характер на дисертацията. Изследваният материал е систематизиран прегледно и логично. Дисертационният текст и изводите в него се базират върху теоретични трудове, исторически изследвания и нотни текстове.

Проблематиката, която разглежда Джу Пейбин, е дисертабилна. Отделните глави в дисертацията ясно следват избраната тематика. В тях исторически се проследяват три етапа в усвояването на композиторски практики и тяхното локално претворяване върху високи образци на старокитайски поетични текстове. Сред избраната поезия, претворена в музика, са стихове на знаменити поети (Ду Фу, Ли Бай, Су Шъ и др.) от епохите на династии Тан и Сун, смятани за време на разцвет в областта на изкуствата в Китай. Чрез ярки художествени песни от наследството на трима китайски творци – Цин Джу, Тан Сяолин и Луо Джунжун – се представят няколко етапа в модернизацията на китайската композиторска музика през XX век. Достиженията на музиканти от три поколения са показани в контекста на турбулентни политически и социални събития. Принос в техния

анализ е посочването на нови за китайската музика композиторски практики (система с мажорни и минорни функции, характерна за епохите на класицизма и романтизма в Европа, разширената тоналност на Паул Хиндемит, серийната музика) в съчетание с важни характеристики за китайската музикална традиция по отношение на мелодика, ритмика, лад и форма. Смятам, че анализите в дисертацията ще се обогатят, ако се посочат още характеристики на поетичните жанрове в използваните старокитайски текстове за художествени песни и техни музикални рефлексии в анализиранияте вокални творби. Известно е, че в много култури поетичните жанрове са и музикални жанрове в по-старите исторически периоди. Затова поетичните структури влияят върху музикалната форма. Бих препоръчала на дисертанта тази насока на анализ за следващо изследване.

Дисертационният текст отговаря на голямата практическа необходимост от представяне на модели на хибридность – съчетаване на световни композиторски практики с важни елементи от локални традиции. Той ще е много полезен със своите резултати, както за музикантите изпълнители, така и за теоретичното и историческо разбиране на художествените песни върху старокитайски стихове. Основен принос на дисертационния труд е, че за първи път се прави детайлно научно изследване на част от вокални произведения на китайските композитори Цин Джу („Голямата река тече на изток“ и „Аз живея край извора на Дългата река“), Тан Сяолин („Скалата Пънлан“ и „Песен за справедливостта“) и Луо Джунжун („Бране на лотоси“ и „Чан Ъ“). Също така се проследява художествената и изпълнителска проблематика, съдържаща се в представените творби.

Дисертационният труд е иновационен. Той е завършен по обем и съдържание и напълно отговаря на изискванията на ЗРАСРБ и ППЗРАСРБ. Въведената проблематика следва последователно логиката в изследване на

поставените въпроси и задачи. Текстът представя важна тема, свързана с професионален поглед към зародиша и развитието на художествените песни в Китай на трима бележити творци в контекста на епохата, вникване в музикалното им съдържание и тенденциите, проявяващи се при композирането им. Приемам формулираните от докторанта научни приноси. Авторефератът и публикациите по темата вярно и точно представят дисертационния текст. Като отчитам актуалността на темата и приносите на дисертационния труд, предлагам на уважаемото Научно жури да присъди образователната и научна степен „доктор” на Джу Пейбин по професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство.

София, 10 май 2019 г.

Подпис:

(проф. д-р Иванка Влаева)